

یعقوب غفاری؛ کارگردان «ماموریت غیر ممکن» از این فیلم به «صبا» می گوید

تلاش کردم فیلم سالم بسازم!

گروه سینما
گفت و گو

یعقوب غفاری حدود هشت سال پس از ساخت اولین فیلم سینمایی خود یعنی «پایان دوم» با اثری متفاوت از حیث ژانر نسبت به ساخته قبلی اش به سینما آمده است. «ماموریت غیر ممکن» به تهیه کنندگی محمود فلاح قصه کریم است که عاشق خوانندگی است و بدون این که بداند دلداده ماموری شده که ماموریت دارد فرمولی را از دانشمندی سرقت کند. پس از متوجه شدن این داستان کریم، دور راه بیشتر ندارد. علی اوجی، پادینار هنما، سارا خوئینی ها، مهران رجیبی، نسرین نصرتی، یوسف صیادی و پژمان بازغی با هنرمندی جمشید هاشم پور و محمدرضا شریفی نیا بازیگران این فیلم مفرح هستند اما برای اولین بار در سینما حامد همایون، رضا یزدانی و امیرعباس گلآب و صدای محمد عزیزاده در یک اثر سینمایی حضور پیدا کرده اند. با یعقوب غفاری؛ کارگردان «ماموریت غیر ممکن»، گفت و گویی داشتیم که در ادامه می خوانید.

اواخر دهه ۸۰ نخستین ساخته شما با عنوان «پایان دوم» با بازی آنا نعمتی و دانیال عبادی روی پرده رفت اما در حال حاضر چیزی حدود هشت سال است که دیگر شما را در قامت کارگردان در سینما ندیده ایم تا این که شما استارت ساخت فیلم «ماموریت غیر ممکن» را زدید، این غیبت چندساله به چه علت بود و چرا برای ساخت دومین فیلم خود فیلمنامه «ماموریت غیر ممکن» را انتخاب کردید؟

این اتفاق یعنی دوری من از کارگردانی و نساختن فیلم، دلیل هدفمندی نداشتم. بعد از فیلم «پایان دوم»، چند سالی درگیر پروژه «مختارنامه» بودم، از سویی دیگر نبود سرمایه گذار هم مشکل همیشگی سینمای ماست. ضمن این که فیلم هایی که مورد علاقه من هستند چندان مورد پسند سینما نبود به همین سبب چند سالی صبر کردم.

منظور تان از فیلم هایی که مورد پسند شما هستند چیست؟ کمی بیشتر توضیح می دهید؟
من بیشتر به دنبال فعالیت در سینمای معناگرا و دفاع مقدس بودم اما احساس کردم بستر مناسبی برای سرمایه گذاری نیست و سرمایه گذارها برای ساخت آثار این چنینی هرگز قدم بر نمی دارند. به همین جهت پس از گذشت چند سال تصمیم گرفتم فیلمی بسازم با رگه های کمدی که سالم باشد در عین حال برای نخستین بار کنسرت سینمایی را در معرض تماشا بگذاریم.

خودتان به نکته خوبی اشاره کردید در مواجهه با اسم شما و فیلم «ماموریت غیر ممکن» اولین سوالی که در ذهن شکل می گیرد این است که چطور کارگردانی که فیلم «پایان دوم» را ساخت در فیلم دوم خود، با تغییر ژانری اساسی، فیلمی کمدی و موزیکال مثل «ماموریت غیر ممکن» را می سازد؟ البته با جوابی که در سوال قبل دادید می توان این طور برداشت کرد که فضای سینما و گرایش بیشتر مخاطب و حتی سرمایه گذاران به سمت آثار کمدی سبب این تغییر ژانر شده است!

به نظرم موضوع کاملا شفاف است و خود شما نیز جواب آن را می دانید، به هر حال فیلم ساخته می شود تا مخاطب داشته باشد و وقتی فیلمی این پتانسیل را دارا باشد که مخاطب جذب کند، قطعاً سرمایه گذار نیز برای آن پیدا می شود!

در میانه های صحبتتان به این موضوع اشاره داشتید که کمدی سالم ساختن، در حال حاضر انواع و اقسام کمدی ها ساخته می شود؛ کمدی هایی که برای خندانند مخاطب به هر دری می زنند و کمدی هایی که سعی می کنند حد و مرزها را حفظ کنند، خود شما چقدر خندانند مخاطب با رعایت شأن او برایتان مهم است؟

هرگز حاضر نمی شوم برای فروش فیلم به استفاده از شوخی های نامناسب متوسل شوم. هرگز شأن مخاطب را قربانی فروش فیلم نمی کنم. تلاش کردم به دور از هرگونه شوخی زشت و حتی دیالوگ های شبهه دار فیلمی سالم و موزیکال برای خانواده ها بسازم.

اما یکی از نکات جالب توجه همین حضور چهره های موسیقی در فیلم است، این اتفاق تقریباً بی سابقه بوده و همین وجه کنسرت سینمایی و حضور این خوانندگان می تواند در بخش گیشه موثر باشد، چقدر با همین نگاه به سراغ چنین انتخابی رفتید؟ به هر حال طیف طرفداران سینما و موسیقی کنار هم بسیار قابل توجه تر است و رغبت تماشاگر عام را می تواند برای تماشای این اثر بیشتر کند!

ما با همین رویکرد دست به چنین کاری زدیم. به هر حال مردم علاقه بسیاری به موسیقی و ترانه ها دارند سعی کردیم آن را وارد داستان خود کنیم که توسط

بازی خوب آقای اوجی اجرا می شود و برای اولین بار توانستیم چند خواننده محبوب عرصه پاپ را در یک فیلم کنار هم جمع کنیم.

اما علی اوجی یکی از نقش های اصلی این فیلم را بر عهده دارد؛ کسی که فارغ از حضور در سینما یکی از تهیه کنندگان عرصه موسیقی است، این پارامترها در انتخاب او در این فیلم نقش داشت؟

علی اوجی سابقه حضور در آثار کمدی خوبی را دارد و مخاطب با دیدن عکس و اسم او این آمادگی را پیدا می کنند تا فیلمی طنز ببینند. اما دلیل دیگر به قدرت بازیگری او برمی گردد. نه تنها من که بسیاری دیگر از دوستان و حتی مردم در پیام هایی که می گذارند قدرت بازیگری او را تحسین و این نکته را تایید می کنند. دلیل انتخاب او به این دو مورد برمی گردد و او خروجی رضایتمندی را در فیلم «ماموریت غیر ممکن» به معرض تماشا گذاشت.

در ادامه مسیر حرفه ای، فضاهای مورد علاقه خود یعنی ساخت فیلم های معناگرا را دنبال خواهید کرد یا همچنان می توانیم شاهد تغییر ژانر و تجربه های متفاوت از شما باشیم؟

این مسئله را ما کارگردان ها نمی توانیم تعیین کنیم باید ببینیم سلیقه و فرهنگ سازی چه سمت و سویی می رود تا در آن مسیر گام برداریم و مخاطب را جذب کنیم. نمی توانم بگویم من این ژانر را دوست دارم پس چنین فیلمی می سازم. نمونه این اتفاق فیلم قبلی خود من است، یک فیلم استراتژیک که نظر مساعد منتقدان را نیز جلب کرد اما مهم ترین مسئله جذب و استقبال مخاطب است. با در نظر گرفتن این مهم برای ساخت فیلم بعدی تصمیم خواهیم گرفت.

فیلم سینمایی «ماموریت غیر ممکن» در ایامی اکران شد که بیشتر سینماگران آن را زمان سوخته اکران می دانند و حاضر به اکران فیلم خود در این بازه زمانی نیستند، چه اتفاقی باعث شد تا شما فیلم خود را در این زمان اکران کنید؟ نسبت به این موضوع جبهه گیری نداشتید؟

این فیلم با سرمایه کاملاً خصوصی و با مشارکت برخی از دوستانم ساخته شد، طبیعی است که بخش خصوصی دغدغه این را دارد تا در اولین فرصت سرمایه خود را بازگرداند، از سویی دیگر ترافیک فیلم ها و شرایط اکران سبب شد تا در نهایت تصمیم بگیریم فیلم را در این بازه زمانی اکران کنیم.

شما فیلم «ماموریت غیر ممکن» را با نگاهی به تولید ملی و فرار مغزها ساختید، فکر می کنید در وضعیت فعلی مخاطبان چقدر با این موضوع ارتباط برقرار کنند؟

بنا بر فرمایشات مقام معظم رهبری موضوع اصلی این فیلم، تولید ملی است. سعی کردیم این موضوع را در بستری کمدی و موزیکال مطرح کنیم تا مخاطب رغبت بیشتری برای تماشای آن داشته باشد و این پیام را درک کند. البته ظاهراً استفاده از ترانه های شادی که خود وزارت ارشاد مجوز آن را صادر کرده و همچنین حضور خوانندگان در این فیلم، باب نظر برخی دوستان نیست. اما من به آن ها پیشنهاد می کنم فیلم را تماشا کنند و ببینند می شود فیلم کمدی، شاد و سالم ساخت و مردم هم آن را ببینند.

با توجه به موضوعی که انتخاب کردید و قالب متفاوتی که برای طرح آن برگزیدید، باز خورد مدیران ارشاد چطور بود؟

باید از آقای داروغه زاده تشکر کنم که با روشن بینی و فکر بازیشان کمک کردند تا این فیلم پروانه بگیرد و اکران شود. فیلم حساسیت های خودش را داشت. چهار خواننده معروف با قطعات جدید در یک اثر سینمایی برای اولین بار حاضر شدند. کمی اخذ پروانه طول کشید اما به هر جهت در نهایت مشکلی وجود نداشت و پروانه را گرفتیم.

